

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona
Tel. 93 310 33 62

www.cgtense.pangea.org • cgtense@cgtcatalunya.cat • DL 36887/92

setembre 17

INICI DE CURS 17-18

SEGUIM REVERTINT LES RETALLADES PENDENTS!!

Comença un nou curs que serà cabdal per consolidar el canvi de dinàmica que vam iniciar el curs passat: després de molts anys de retallades, les vam començar a revertir per la via de la mobilització. De nosaltres tornarà a dependre continuar pel camí de la recuperació de drets i de qualitat educativa.

Millores sí, però clarament insuficients

La nova consellera del Departament d'Ensenyament, Clara Ponsatí, s'ha omplert la boca a la presentació del nou curs 17-18, dient

que hi haurà 5.514 noves places docents. El que no diu és que **va ser dos dies després de la vaga del 18 de gener i amb una altra possible vaga al davant, que el Govern va accedir a reduir una de les dues hores lectives que exigíem i que va suposar l'increment de més 3.000 places sobre les 2.000 que ells tenien previstes.** I quan diu que ja tornem a ser més docents que abans de les retallades, no diu que **hem d'atendre a més de 70.000 alumnes més que al 2009, ni que la ràtio de conjunt continua sent pitjor a la d'aleshores.** Tampoc no diu que **la despesa per alumne/a continua sent inferior, ni que els docents seguim fent més hores, ni que seguim tenint pitjors condicions laborals, etc.**

Queden reivindicacions "de mínims" pendents

El passat curs tots els sindicats ens vam posar d'acord en exigir una sèrie de mesures urgents, que vam qualificar de mínimes en el seu conjunt, i que eren econòmicament assumibles per

a la seva aplicació aquest mateix curs.

Malauradament, els sindicats USTEC, CCOO i UGT van signar un acord que es quedava a mig camí de la **Plataforma reivindicativa de**

mínims i van desconvocar una vaga unitària en un moment en que les podíem aconseguir totes.

De la disminució de **dues hores lectives** que reclamàvem ens en queda una (i a secundària, malgrat la disminució de l'hora lectiva, es manté l'augment d'hores d'horari fix al centre) per recuperar les condicions que teníem abans de les retallades. Les **substitucions des del primer dia** només s'apliquen en el cas de baixes previstes i de més de set dies. Hi ha hagut **tancaments** de grups (en calculem una vintena), la majoria dels quals s'haguessin pogut evitar si s'hagués apostat per línies amb una ràtio de 19 alumnes. Segueixen tancant-se nous P3 als centres on ja se n'havien tancat, i segueixen les **massificacions** a primària (amb 26 o 27 alumnes en moltes aules) i, més encara, a secundària.

D'altra banda, continuen en vigor els **perfils** amb un augment de la **contractació a dit, amb la inclusió dels currículums i les entrevistes** per obtenir plaça provisional.

Aquestes reivindicacions que estaven a la Plataforma de mínims segueixen pendents.

Ponent Av. Catalunya, 2, 1r - 25002 Lleida • cgtenseponent@gmail.com • tel. 973 27 53 57

Girona Av. Sant Narcís, 28, entl 2a -17005 Girona • cgt_gir@cgt.es • tel. 972 23 10 34

Camp de Tarragona Pl. Imperial Tarraco, 1 - 43005 Tarragona • cgttarragona@cgt.es • tel. 977 24 25 80

Barcelona Via Laietana, 18, Planta 9 - 08003 Barcelona • cgtense@cgtcatalunya.cat • tel. 93 310 33 62

El Departament ha seguit retallant o intentant-ho

Sobre l'acord signat entre els sindicats esmentats i el Departament ja vam denunciar que algunes de **les mesures acordades quedaven redactades de manera ambigua i que hauríem d'estar molt pendents de com s'aplicaven**. Poc després vam trobar algunes "sorpreses": les persones que tenien mitja jornada en forma de vacant no van cobrar el juliol que corresponia a la mitja substitució. El Departament també va fer un intent d'estalviar-se el pagament del mes de juliol del personal substituït que estava contractat amb dos nomenaments compactats, ingressant només la part del primer i no el de la jornada real. Des de CGT Ensenyament vam animar el professorat afectat a fer la reclamació i el Departament va haver de recular.

Les substitucions des de l'1 de setembre no s'han complert: (a data 11 de setembre) no s'han cobert moltes d'aquestes places.

També hem trobat intents, **en nom de l'autonomia de centres, que el personal renunciï a la reducció de l'hora lectiva**. Des de CGT recordem que **l'horari lectiu és de 19 hores a secundària i 24 a primària i no acceptarem la imposició d'hores laborals per damunt de les establertes per aquest curs**.

Ahora, el Departament ha seguit retallant drets en altres qüestions, **atacant sobretot al personal interí i substituït**: no es farà alta laboral al personal interí amb baixa o permís fins a la data de la seva reincorporació al centre i s'ha suprimit la possibilitat de congelar el número a la borsa al personal substituït que troba una altra feina, entre d'altres.

Oposicions: estabilitat o acomiadaments

És probable que aquest curs es convoquin (hauria de sortir aquests propers mesos) 2.000 places d'oposicions de docents i és molt possible que durant els propers tres anys continuïn les convocatòries (veure Esquerra oposicions). **Les oposicions no són, en si mateixes, cap garantia d'estabilitat per al personal que ja està treballant** per al Departament d'Ensenyament, atès que si es convoquen com a les darreres, la primera fase "d'oposició" és eliminatòria i si no es supera, no hi cap possibilitat que es tinguin en compte ni els mèrits ni els anys treballats.

Des de CGT defensem que aquestes places siguin ocupades mitjançant **concurs de mèrits (sumatiu i no eliminatori) que prioritzi l'experiència docent**, i a on la capacitat docent sigui avaluada en la seva pràctica real i amb participació del màxim de persones possibles. L'accés per concurs de mèrits està recollit al EBEP (Estatuto Básico del Empleo Público) i és

perfectament aplicable. El que cal és que els i les docents ens mobilitzem per exigir-ho i que alguns sindicats (que ofereixen cursos a preu d'or per a preparar les proves de la fase de concurs) també lluitin per suprimir-la.

Aturar la privatització. Suprimir els concerts i lluitar contra la segregació

Tant les retallades com la LEC tenen un objectiu comú: privatitzar l'ensenyament.

D'una banda, mentre els darrers anys s'ha estat **escanyant l'escola pública, s'han mantingut i augmentat la dotació amb diners públics a centres privats**. S'han tancat centenars de grups de P3 públics mentre s'han mantingut concerts amb inferior demanda d'alumnat.

D'altra banda **es vol imposar, mitjançant la LEC i la LOMCE i els seus decrets el model de gestió de la privada als centres públics**. La pèrdua del poder de decisió de claustres i consells escolars, el nou rol de cap de representants del Departament als centres que es pretén de les direccions o la selecció a dit del personal en són alguns exemples de mesures que ens allunyen d'un model democràtic de gestió i que afecten diàriament la tasca docent.

Amb aquesta voluntat privatitzadora i d'aplanar el camí a **l'aplicació de polítiques neoliberals a l'ensenyament**, trobem projectes amb presència d'empreses com la Caixa, com **Escola Nova 21**. I en aquesta mateixa línia es preparen **espais de debat pre-cuinats i poc democràtics com l'Ara és demà**. D'altres projectes s'implanten dintre dels centres amb una intenció adoctrinadora. Algunes de caire neoliberal com **l'EFEC** (educació financera impartida per "voluntaris" dels bancs) o voluntariat forçós a l'alumnat de la ESO, i unes altres com el **PRODERAI** (Protocol de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització islamista) de caire islamòfob i discriminatori.

La mobilització seguirà sent la clau

Són molts fronts oberts però tots tenen una mateixa resposta: revertir les retallades i tombar la LOMCE i la LEC. Això que fa dos anys sonava utòpic, ho vam començar a fer el curs passat. Vam revertir algunes retallades i el Govern de Catalunya i l'estat van haver d'aturar aspectes de la LEC i la LOMCE que volien implementar. La situació actual, sense Govern amb majories absolutes i una creixent inestabilitat institucional, fan que seguir aquest camí sigui més factible.

Però com ja hem comprovat en recents experiències, no podem esperar, ni podem confiar que ho facin per nosaltres ni en cap Parlament ni en cap mesa de negociació. Ho hem de fer nosaltres amb autoorganització i mobilitzacions continuades i prou contundents. Fer-ho és possible i de nosaltres depèn.